

Du som aldrig skulle bli en pendlare zombie,
med fru, barn och kombi,
hundra kvadrat,
dom utan HSB planerade, IKEA möblerade rummen.
Med furinischer, fosforiserande sammetsaffischer,
som lyser när TV:n sagt gonatt till dom små,
det står ljus på bordet och en flaska Bourdaeux,
när vinet är slut får väl ljuset stå för två.
Hem, hem, hem ljuva hem, ljuva hem,
hem, hem, hem ljuva hem, ljuva hem,
hem, hem, hem ljuva hem, ljuva hem.
Här är det bara förlorare som kan vinna,
ska man bli nåt får man försvinna,
och jag ska till New York, för jag ska bli nånting,
och inte kretsa kring i en ändlös ring.
Vad hände höll hon fast, vägrade släppa taget,
ja välkommen i laget, bland oss som bara snackar,
på allt och alla sitter och hackar,
men inte har modet att packa sig härifrån.
Hem, hem, hem ljuva hem, ljuva hem,
hem, hem, hem ljuva hem, ljuva hem,
hem, hem, hem ljuva hem, ljuva hem.
Vart tog drömmen vägen, vart tog livsgnistan vägen,
var är lymmeln som sa att allt var så lätt,
du som jämnt gjorde narr av det har det också,
ja det har blivit ditt talesätt.
- Man vet vad man har men man vet inte vad man kan få,
om man tar sin chans och går.
Bort, till främmande ängar,
till lockande kvinnor i utslitna sängar,
fast om man vann en massa pengar.
skulle man spela på helt andra strängar.
Bort ifrån allt grått,
se upp för här kommer Don Quijote.
Hem, hem, hem ljuva hem, ljuva hem,
ibland barnskrik och tjatter.
Hem, hem, hem ljuva hem, ljuva hem,
å fogdar och skatter.
Hem, hem, hem ljuva hem, ljuva hem.
Men så den dan när det gäller,
står vi där som kastrerade katter.